

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับข้อ ๖๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่
๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ.๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศิลปากร

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

"ก.บ.ม." หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยศิลปากร

"คณบดี" ให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
คณะ ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีด้วย

"ผู้อำนวยการกอง" หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสายบริหารกลุ่มผู้อำนวยการ
ตำแหน่งผู้อำนวยการกอง เลขานุการคณะหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง
ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย

"ก.อ.ร." หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

"การอุทธรณ์" หมายความว่า การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของพนักงาน
มหาวิทยาลัย และการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการของข้าราชการ